

واکنش کنعانی به قطعنامه ترویکا

سخنگوی وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران گفت اقدامات برخی طرف‌های اروپایی علیه ایران، اقدامات غیرسازنده از سوی طرف‌هایی است که خود در ارتباط با موضوع هسته‌ای و برجام، متهم اول و آخر هستند. «ناصر کنعانی» سخنگوی وزارت امور خارجه در پاسخ به سوالاتی مبنی بر اینکه برخی معتقدند که علت افزایش فشار کشورهای غربی در این مقطع علیه ایران تأثیرگذاری بر انتخابات ایران و مشارکت مردم در آن است، گفت: پاسخ آنها را مردم ایران با مشارکت خود در پای صندوق‌های رای خواهند داد. وی همچنین در پاسخ به این سوال که آیا ایران قرار است پاسخی به قطعنامه اخیر کشورهای غربی در شورای حکام علیه ایران بدهد؟ خطاب به خبرنگار پرسش‌کننده گفت: شما را به توضیحات، مواضع و دیدگاه‌های رئیس سازمان انرژی اتمی و سخنگوی این سازمان در مورد این تحولات ارجاع می‌دهم و طرف‌هایی که باید پیام این اظهارات و مواضع را می‌گرفتند، آن را دریافت کرده‌اند. سخنگوی وزارت خارجه گفت: اقدامات برخی طرف‌های اروپایی علیه ایران درباره موضوع هسته‌ای ایران، اقدامات غیرسازنده از سوی ایران و همچنین برجام، متهم اول و آخر هستند. این اقدام از منظر سیاسی قابل پذیرش بر خردار نیست. به جای اتهام‌زنی علیه ایران، متوجه مسئولیت‌های خود درباره وضع جاری باشند و به مسئولیت‌های خود عمل کنند. وی افزود: ایران به قوانین و معاهدات بین‌المللی پایبند است. درباره فعالیت‌های هسته‌ای در چارچوب آژانس، پادمان و ان‌پی‌تی عمل می‌کند و به اجرای توافقات با آژانس پایبند است. فشارهای سیاسی برخی طرف‌های غربی در مقطع زمانی اخیر باعث منحرف کردن آژانس از کارکرد و فعالیت حرفه‌ای خود می‌شود و متأسفانه فعالیت‌های حرفه‌ای آژانس را تحت تأثیر رویکردهای سیاسی خود قرار دارند. این رویکردها سازنده نیست. کنعانی همچنین در پاسخ به سوالاتی مبنی بر اینکه برخی معتقدند هدف برخی از کشورهای غربی در مورد افزایش فشار بر ایران زمینه‌سازی برای فعال کردن مکانیزم ماشه علیه تهران است، گفت: نیت خوانی نخواهیم کرد. جمهوری اسلامی ایران در چارچوب تعهدات و تکالیف خود عمل کرده و می‌کند. جمهوری اسلامی ایران به رفتارهای سازنده، واکنش مناسب نشان می‌دهد و در مقابل رفتارهای غیرسازنده از حقوق مسلم و قانونی خود استفاده خواهد کرد.

تاکید بر تداوم توسعه روابط با روسیه

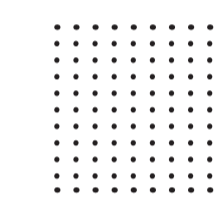
علی باقری، سرپرست وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران با ایگور لوبتین، دستیار ویژه رئیس جمهور روسیه در حاشیه نشست وزرای امور خارجه بریکس در شهر نیژنی نووگورود روسیه دیدار کرد. سرپرست وزارت امور خارجه در ابتدای این دیدار از پیام‌ها و تماس‌های تلفنی و حضور وزیر خارجه و دیگر مقامات روسیه در سفارت ایران برای ابراز همدردی و تسلیت شهادت رئیس‌جمهور و وزیر خارجه شهید تقدیر کرد. باقری با اشاره به اهتمام ویژه آیت‌الله رئیسی به توسعه و تعمیق روابط راهبردی بین ایران و روسیه در عرصه‌های مختلف، بر عزم و اراده راسخ دولت جمهوری اسلامی ایران برای تداوم و تقویت این رویکرد تأکید کرد. سرپرست وزارت امور خارجه همچنین افزود: از تمامی ظرفیت‌هایمان برای اجرای طرح‌های راهبردی بین دو کشور که در راستای منافع عالی دو کشور است، استفاده خواهیم کرد. باقری ضمن تأکید بر تسریع در اجرای طرح خط آهن رشت- آستارا، بهره‌گیری بیشتر از ظرفیت‌های بخش شرقی راهگذر شمال- جنوب را حائز اهمیت دانست. باقری تأکید کرد پیشبرد و تکمیل کریدورها مبتنی بر خواست و اراده ملی است و این رویکرد در آینده نیز تداوم خواهد یافت.

نکس: پژوهشکده تاریخ معاصر

نداشت و احتمالاً آیت‌الله خلخالی با زیرکی این خبر را اعلام کرده بود. کارلوس در سال ۱۹۷۵ (۴۱ سال قبل از انقلاب) در وین پایتخت اتریش وزیران نفت اوپک از جمله جمشید آموزگار و احمد زکی‌یمانی را گروگان گرفته بود. او در ازای دریافت مبالغ زیادی از گروگان‌ها آنها را آزاد کرد. خلخالی گفته بود برای انجام عملیات اعدام شاه در آمریکا لاین ۱۴۰ هزار دلار جایزه تعیین شده است. تمام این اخبار شاه را قانع کرده بود که ایرانی‌ها می‌خواهند او را به تهران برگردانند. بهمن ۵۸، دو روز قبل از رای‌گیری انتخابات، صادق قطب‌زاده در اطلاعیه‌ای اعلام کرد که شاه در پاناما بازداشت شده است. انتشار این بیانه از سوی صادق قطب‌زاده، وزیر وقت امور خارجه و نامزد انتخابات برای تأثیر گذاشتن در انتخابات ریاست جمهوری ایران بود. در پاناما دولت ترخوس از این بیانه تعجب کرد اما در پاسخ، بازی را به هم زده و اعلام کرده بود شاه تحت تدابیر امنیتی در پاناما قرار دارد. دروغ هم نگفته بودند، تدابیر امنیتی برای حفظ جان شاه در پاناما در بالاترین شکل ممکن انجام می‌شد. دو روز بعد قطب‌زاده انتخابات را به بنی صدر باخت و قمار تمام شد. شاه به دعوت انورسادات به مصر رفت و در آنجا با وجود تلاش پزشکان درگذشت و بازی گروگان‌ها نیز ناتمام باقی ماند و به دولت بنی صدر و مجلس آینده سپرده شد. صادق قطب‌زاده با روی کار آمدن دولت بنی صدر از قطار انقلاب پیاده شد و مسئولیتی در اختیار نداشت. مدتی منزوی شد و بعد ماجرای دستگیری و محاکمه‌اش در سال ۶۱ جنجالی شد. ری شهری رئیس دادگاه او مدعی شد قطب‌زاده به همراه تعدادی از نیروهای ارتشی قصد داشته با ریختن مواد منفجره در چاهی در جماران امام را به قتل برساند. بعدها مشخص شد سرهنگ بیژن کبیری، عضو سازمان نظامی افسران حزب توده در گرفتار کردن قطب‌زاده نقش داشته است. اردشیر هوشی از دوستان قطب‌زاده مدعی است او چنین نقشه‌ای نداشت و تنها چند نفر به او مراجعه و نقشه خود را بیان کرده بودند و قطب‌زاده نیز قصد داشت پس از شنیدن کل ماجرا آن را گزارش کند. در هر حال او پس از محاکمه‌ای جنجالی و دادگاهی که از تلویزیون پخش شد و قطب‌زاده طی آن به اقدامات خائنانه اعتراف می‌کرد تیرباران شد. محسن سازگار مدعی است حجت‌الاسلام ری شهری قاضی دادگاه برای گرفتن حکم اعدام قطب‌زاده بیش از ۱۱ بار به امام خمینی مراجعه کرد تا موفق به جلب موافقت رهبر انقلاب شد. صادق طباطبایی، از هم‌راهان امام خمینی در پرواز انقلاب اتفاقاتی که برای صادق قطب‌زاده پس از انقلاب رخ داد را «نتیجه تدارک توده‌ای‌ها» می‌داند و می‌گوید: «قطب‌زاده ۲۵ سال مبارزه کرده بود و تمام دنیا را برای مبارزه علیه شاه زیر پا گذاشت اما در نهایت در دام توده‌ای‌ها گرفتار آمد. آنچه سرش آمد نتیجه تدارک توده‌ای‌ها بود.»

در این دوره به شدت نسبت به توده‌ای‌ها موضع‌گیری می‌کرد و اشغال سفارت آمریکا را کار توده‌ای‌ها می‌دانست. آمریکا با پیچیده شدن موضوع گروگان‌ها شاه را به پاناما منتقل کرد تا از اتهام میزبانی او شانه خالی کند و بتواند آسان‌تر در مورد گروگان‌ها با ایران مذاکره کند. صادق قطب‌زاده، که قصد ورود به رقابت‌های انتخاباتی ریاست جمهوری را داشت می‌دانست که اگر بتواند شاه را برگرداند، ورق انتخابات را در ایران به نفع خودش برمی‌گرداند. او دو نماینده عجیب به پاناما فرستاده بود: یکی کریستیان بورگه، وکیل دادگستری چپ‌گرای فرانسوی و دیگری یک ماجراجوی آرژانتینی به نام هکتور ویلاون. آن دو از دوستان قطب‌زاده در پاریس به‌شمار می‌رفتند و برای معامله استرداد با عمر ترخوس دیکتاتور پاناما وارد مذاکره شدند. در همان زمانی که قطب‌زاده وزیر امور خارجه بود، قصد داشت تا با یک معامله پشت‌پرده با آمریکایی‌ها، شاه را برای محاکمه به ایران برگرداند و در عوض، دیپلمات‌های آمریکایی را آزاد کند. در صورت انجام این کار، وی از خود چهره یک قهرمان ملی می‌ساخت و راه را برای ریاست جمهوری خود در دور بعدی انتخابات، هموار می‌کرد. فرح دیبا به معامله محرمانه‌ای که قطب‌زاده با آمریکایی‌ها کرده بود، چنین اشاره می‌کند: «قطب‌زاده مذاکرات محرمانه‌ای را با آمریکا از یک طرف و عمر ترخوس و نوبه‌گا از طرف دیگر، آغاز کرد که هدف آن بازداشت شاه و برگرداندن شاه به ایران بود. به‌طوری که بعداً ما مطلع شدیم، آمریکایی‌ها ضمن موافقت ضمنی با این طرح، از قطب‌زاده خواسته بودند تا پای آمریکایی‌ها را وسط نکشد و پس از انجام طرح، طوری وانمود کند که این یک معامله بین پاناما و ایران بوده و آمریکا در برابر یک عمل انجام‌شده قرار گرفته است. به این ترتیب، هم گروگان‌ها [دیپلمات‌های سفارت آمریکا در تهران] آزاد می‌شدند و غائله خاتمه می‌یافت و هم آمریکا در معرض اتهام تحویل دادن بار صمیمی و قدیمی خود قرار نمی‌گرفت.» ترخوس اگر چه منافع غیر از منافع ایرانی‌ها داشت اما بدش نمی‌آمد وارد این قمار شود. شاه در پاناما احساس امنیت نمی‌کرد. او در باهاما خبر دستور یاسر عرفات به کماندوهای فلسطینی برای استردادش را شنیده بود. در همان زمان آیت‌الله خلخالی، رئیس وقت دادگاه انقلاب، به‌صورت غیبی حکم اعدام شاه، فرح، غلامرضا، اشرف و فریده دیبا را صادر و اعلام کرده بود هر کس در خارج از کشور این افراد را اعدام کند حکم دادگاه را اجرا کرده است. ترور شهریار شفیق، پسر اشرف در پاریس هم شاه را وحشت‌زده کرده بود. آیت‌الله خلخالی چندی بعد در گفت‌وگویی با خبرنگاری فرانسوی اعلام کرده بود کارلوس معروف به کارلوس شغال را برای اعدام شاه استخدام کرده است. شاه خاطره خوبی از کارلوس

وزارت صادق قطب‌زاده با موضوع گروگان‌ها
وزارت صادق قطب‌زاده با موضوع گروگان‌های سفارت آمریکا و بازگرداندن شاه برای محاکمه گره خورده بود. تمام دوران حضور قطب‌زاده در وزارت امور خارجه صرف گفت‌وگو و پیگیری این دو موضوع شد. در این دوره وی به یکی از مشهورترین سیاستمداران ایرانی تبدیل شد که هر روز تصویرش در رسانه‌های جهانی منتشر می‌شد. وی زیادی از یک سو برای آزادی گروگان‌ها ابتکار عمل را توده‌ای و عامل بگیرد و خودش به محور سیاست در ایران بدل شود اما در فضای عمومی از اقداماتش حمایت می‌کرد.

ابوالحسن بنی‌صدر از سوی شورای انقلاب سرپرست وزارت امور خارجه شد اما هشت آذر ۱۳۵۸ این مسئولیت به صادق قطب‌زاده سپرده شد و سیاسی‌ترین دوران مسئولیت‌های او در دوران انقلاب آغاز شد.

وزارت امور خارجه و موضوع گروگان‌ها
وزارت صادق قطب‌زاده با موضوع گروگان‌های سفارت آمریکا و بازگرداندن شاه برای محاکمه گره خورده بود. تمام دوران حضور قطب‌زاده در وزارت امور خارجه صرف گفت‌وگو و پیگیری این دو موضوع شد. در این دوره وی به یکی از مشهورترین سیاستمداران ایرانی تبدیل شد که هر روز تصویرش در رسانه‌های جهانی منتشر می‌شد. وی تلاش زیادی از یک سو برای آزادی گروگان‌های آمریکایی و از سوی دیگر برای بازگرداندن شاه به ایران انجام داد. قطب‌زاده در تلاش بود با آزادی گروگان‌ها ابتکار عمل را از گروهی که آنها را توده‌ای و عامل شوروی می‌نامید بگیرد و خودش به محور سیاست در ایران بدل شود اما در فضای عمومی از اقداماتش حمایت می‌کرد.

قطب‌زاده در گفت‌وگو با روزنامه کیهان در رابطه با همین موضع دوگانه گفته است: «من همیشه روراست بوده‌ام و شاید همین مسئله سبب مشکلاتی برای من شده است. من همیشه حقیقت را می‌گویم و نگرانی از بازتاب آن ندارم اما مسئله گروگان‌ها و سوءتفاهمی که برای بسیاری پیدا شده در رابطه با مصاحبه من با خبرنگاران خارجی بوده و حتی مصاحبه‌ای که از من گذاشته شد در تلویزیون قسمتی روشن نبود. امام خمینی به من دستور دادند که یک هیئت بین‌المللی تشکیل دهیم برای بررسی جنایات آمریکا در ایران و یک هیئتی برای دیدار از گروگان‌ها. من حتی در مورد دیدار گروگان‌ها این مسئله را به تعویق انداختم و پیشنهاد کردم که این دیدار همزمان با میلاد حضرت مسیح انجام شود که امام هم قبول کردند و دستور هم به شورای انقلاب دادند تا در حقیقت مراسم مذهبی را هم به جای آورند. آن چیزی را که امام به من دستور داده بودند فقط این بود که من این کار را تعقیب کنم یعنی بررسی سیاست تجاوزکارانه آمریکا در ایران را و بنابراین به من دستور محاکمه ندادند و بودند و من هم در برابر جو بین‌المللی راجع به این مطلب صحبت کردم که فعلاً مسئله محاکمه گروگان‌ها مطرح نیست اما این کلمه «فعلاً» را از آن حذف کرده‌اند و بقیه آن را گرفته‌اند و داد و قال بی‌مورد راه انداخته‌اند؛ اما در آینده چه خواهد شد و چه وضعی پیش خواهد آمد طبیعتاً این بستگی دارد به خیلی از مسائل، ولی من درست در آن خطی که امام معین کرده بود و دستور داده بود حرکت کردم و خواهم کرد. سیاست من راجع به این مطلب خیلی روشن است. من موظف هستم که دستورات رهبری را موبه‌موا انجام دهم و در مواردی که رهبر دقیقاً و صریحاً اظهار نظر نکرده با سایر همکاران در شورای انقلاب بنشینیم و بررسی کنیم و تصمیم مشترکی اتخاذ کنیم. من به‌هیچ‌وجه موظف نیستم از ارگان‌های دیگری چه رسمی و غیررسمی دستور بگیرم و یا دستوری را انجام دهم. این مسائل باید روشن باشد. همین دیروز عده‌ای از تبریز آمده بودند اینجا و داد و قال می‌کردند. به آن‌ها هم گفتم که از من توقع نداشته باشید که من دستورات امام را رها کنم و تمایلات هر کس دیگری را انجام دهم ولو اینکه شما بگویید این تمایلات درست است یا غلط است برای من فرقی نمی‌کند، آن چیزی که هست آن است که اراده مردم از زبان امام جاری می‌شود و چون امام دستور می‌دهد آن کار باید انجام شود و من هم انجام می‌دهم. به هر حال راجع به اینکه گروگان‌ها باید آزاد شوند یا نشوند این بستگی به خیلی چیزها دارد. ما مسائل زیادی با آمریکا داریم و این مسائل باید حل شود: مسئله اول استرداد شاه است و ما در پاناما هم داریم اقدام می‌کنیم که به زودی ان‌شاءالله این اقدامات رسماً اعلام خواهد شد.»

او در قامت وزیر امور خارجه تلاش خود را برای ارتباط با خارجی‌ها گذاشت و سعی در مذاکره پیرامون گروگان‌ها داشت که این مسئله و استرداد شاه به نتیجه نرسید و قطب‌زاده در این زمینه ناکام ماند، اما جهان بزرگ‌تر از آمریکا و شاه بود و قطب‌زاده نیز مقاصد دیگری را انتخاب کرد و علناً در یک مصاحبه تلویزیونی گفت: «مصمم هستیم حکومت عراق را برداریم؛ صدام و دارودسته‌اش باید بروند!»

یکی از اقدامات جنجالی قطب‌زاده در این دوره اخراج دبیر اول سفارت شوروی در تهران به جرم جاسوسی و نامه‌ای بلند و اتهام‌آمیز به وزیر امور خارجه شوروی بود. صادق طباطبایی سخنگوی دولت موقت بر این باور بود که این موضوع «ریشه در مواضع سیاسی ملی‌گرایانه‌اش در دوران نهضت مقاومت ملی و دوران مبارزه علیه استبداد داخلی در آمریکا و اروپا و بالاخره حوادث بعد از انقلاب داشت. صادق وقتی وزیر خارجه شد یک نامه سرگشاده بیست صفحه‌ای خطاب به آندره گرومیکو، وزیر خارجه وقت شوروی نوشت. وقتی آن نامه منتشر شد، من سفری به لبنان و سوریه داشتم، عبدالحمید خدام وزیر خارجه سوریه به من گفت: «آیا صادق دیوانه شده؟ این نامه چیست که نوشته؟ یا این نامه حکم قتل خودش را به دست روس‌ها داده و بی‌تردید عوامل شوروی نقشه قتلش را می‌کشند.» طولی هم نکشید که آن ماجراها پیش آمد.» صادق طباطبایی به ماجراهای دستگیری و اتهامات صادق قطب‌زاده اشاره دارد. قطب‌زاده

سازمان ثبت و اسناد املاک کشور- اداره کل ثبت اسناد و املاک استان همدان- اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک همدان- ناحیه یک هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
برابر برای شماره ۵۹۱۰۵۵۵۹۱ مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۰۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک همدان- ناحیه یک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای محمود نوروزی فرزند محمدباقر به شماره شناسنامه ۳۴۴ صادره از همدان در شش دانگ یک باب خانه به مساحت ۱۳۲/۷۵ مترمربع قسمتی از پلاک ۹/۸۷ اصلی واقع در حومه بخش یک همدان به نشانی صدف، پشت مدرسه سنائی، کوچه دانش ۵ خریداری مع‌الواسطه از مالک رسمی آقای تقی پرند شریفی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۳/۲۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۴/۰۶
شناخه آگهی: ۱۷۳۲۴۶۷
م‌الف: ۴۸۲
رضا شیرخانی خرم- رئیس ثبت اسناد و املاک